

Keď počujeme výzvy k modlitbe za rehoľné a kňazské povolania, musí sa v nás rodiť otázka: „Prečo vo väčšine krajín sveta chýbajú kňazi, rehoľníci, osoby zasväteného života, misionári a misionárky?“ Vinu za takýto stav zvaľujeme hlavne na Boha, veď On je Pánom žatvy a dokonale vie, koľko robotníkov potrebuje. Prečo si potom nevolá dostatočný počet tých, ktorí by celú tú žatvu zvládli? Problém je v tom, že Boh neustále volá – deň čo deň vychádza na ulice miest a volá robotníkov do svojej vinice. No každý človek kráčajúci okolo takto volajúceho Boha je slobodný a môže Bohu povedať aj svoje „nie“. A to sa dnes stáva čoraz častejšie.

Príčin je veľa. Je to nedostatočný príklad svätého života kňazov a rehoľníkov, ktorí už mladých ľudí akosi nepriťahujú k veľkým ideálom, ako kedysi? Azda je to vyhasnutie túžby mladého človeka po úplnom sebaobetovaní sa pre iných? Alebo za to môže svet so svojimi tisícovými možnosťami uplatnenia sa, kariéry, slávy, bohatstva a moci? Možno sú to naše choré rodiny, v ktorých sa už dávno nemodlí otec, matka, bratia a sestry, pretože všetci akosi podľahli zhonu a práci a nemajú čas zapodievať sa nejakým Bohom – tak akurát v nedeľu na sv. omši a dosť, stačí! Zmarenie povolania, ktoré rozdáva Boh plným priehrstím aj dnes, môže byť aj následkom všetkých týchto príčin spoločne vplývajúcich na mladého človeka v súčasnosti.

Úvahy dnešnej krížovej cesty chcú položiť priame otázky nášmu svedomiu voči Ukrižovanému Dobrému Pastierovi a do viesť nás k prijatiu rozhodnutia, ktoré nám vnukne sám Duch Svätý. Prijatie Daru a Tajomstva akým je povolanie, predstavuje zodpovednú a konkrétnu formu odpovede na Božie volanie. Aké teda môže byť utrpenie Toho, ktorý si nás zamiloval bez konca a my mu len sľubujeme a sľubujeme a sľubujeme?

1. zastavenie: Ježiš je odsúdený na smrť

Šiel by som za tebou Pane, ale pokúšam sa žiť v tomto našom pyšnom svete tak, ako ostatní okolo mňa – tak, „ako keby si, Bože, neexistoval“. Čo bude so mnou, Ježišu, keď sa nechám preniknúť tvojím pozvaním a pôjdem za tebou kamkoľvek ma pošleš? Ved' ma vyhodí z mojej partie, vysmejú ma, budú sa mi vyhrážať päťami, alebo ma obvinia zo všetkých možných i nemožných hriechov tak ako ... ako Teba. Mám strach sa ti v tomto podobať, Ježišu. Mám vôbec veriť, že vytrvám v čase takejto skúšky, keď ma všetci okolo budú vyhadzovať z „normálneho života“, na ktorý som si predsa len už trochu zvykol?

2. zastavenie: Ježiš berie kríž na svoje plecia

Šiel by som za tebou Pane, ale povolanie – to je kríž a ja sa ho bojím. Ty mi predsa nedávaš na výber - predpovedáš svojim nasledovníkom vážne problémy, prenasledovania, súdy a dokonca i smrť a k tomu sa ešte kážeš zriekať všetkého, dokonca i o seba samého a až tak vziať na seba svoj kríž. A pre takúto budúcnosť sa mám rozhodnúť sám od seba, podobrotky? Doma, v škole, na ulici mám už toľko príjemných, zaujímavých a zábavných vecí, ktoré môžem prežívať spolu so svojimi kamarátmi, obklopil som sa množstvom toho, čo mi uľahčuje život a robí ho pohodlným a ľahčným ako pierko a teraz mám zo všetkého tohoto vycúvať a všetkého sa vzdať? Prepáč, Pane, ale ja nie som blázon, pohľadaj si predsa len niekoho iného, lebo ja som dosť slabý i dosť jemný na to, aby som sa pre také niečo rozhodol a ešte k tomu potom dvíhal a niesol kríž.

3. zastavenie: Ježiš prvý raz padá pod krížom

Šiel by som za tebou Pane, ale čo ak pod tým krížom, ktorý budem niesť padnem a nebudem už vládvať vstať? Život sa mi rozletí na tisíc kúskov a nedosiahnem nič, nič, počuješ ma? Nič. Moji kamaráti budú mať už založené rodiny, svoj dom, svoje auto, prácu... A ja? Kdesi ďaleko od všetkých, sám, padnutý pod krížom... Moja viera je prislabá na to, aby som Ti dôveroval aj vtedy, keď príde také chvíle v mojom živote s Tebou. Občas chcem byť človekom, ktorý verí, ale keď príde na lámanie chleba cítim, ako sa mi všetko rozpadá a ja sa znova vraciam späť do svojich malých istôt a barličiek, o ktoré sa opieram. Bojím sa uveriť ti naplno, pretože to znamená úplne sa vzdať všetkého, o čo sa opieram, čo si myslím, že ma podrží, a skočiť do neznáma vo viere, že tam niekde budeš a ma zachytíš. Častejšie sa radšej na veriaceho iba hrám - konám všetko, čo treba, ale bez viery, len naoko. Nevieť - a možno skôr nechcem – vsadiť všetko na jednu kartu a celkom uveriť Tebe a v Teba, Bože. No cítim, že raz ten pád prísť musí a bojím sa ho. Bolo by lepšie rozhodnúť sa pre Teba, Ježišu, teraz a uveriť ti naplno a navždy... ale ja sa bojím, alebo jednoducho nechcem...

4. zastavenie: Ježiš sa stretáva so svojou matkou

Šiel by som za tebou Pane, ale v mojej rodine sa tento nápad nebude nikomu páčiť. Veď moja mama ma už teraz vidí po boku nejakej šikovnej manželky a otec ma zasa pozýva viesť náš rodinný podnik, a Ty, Pane, dobre vieš, aké je to dnes s prácou ťažké. Je to výhodná ponuka, čo povieš? Veď ja tiež ako všetci ostatní snívam o teplom, srdečnom domove. Mama bude istotne plakať a ani otec nemá príliš silné srdce. Súrodenci sa odo mňa odvrátia – ku komu pôjdem, keď už nebudem vladať kráčať ďalej ako kňaz, ako rehoľný brat či sestra? Nájdem niekoho? Hovoríš mi, Ježišu, že kto miluje otca a matku viac, ako Teba, nie je Ťa hoden. A moja naviazanosť na mojich rodičov je príliš veľká, aby som ju len tak odrezal a šiel odvážne za Tebou. Sľubuješ 100 krát viac ako to, čo opustím... ale ja radšej zostanem pri tom mále, čo mám... Nie, nie som ťa hoden...

5. zastavenie: Šimon z Cyrény pomáha Ježišovi niesť kríž

Šiel by som za tebou Pane, ale tak to vyzerá, že potom zostanem naozaj sám. Doteraz som žil v prostredí blízkych, dobroprajných a známych ľudí, ktorí ma prijímali takého, aký som a tešili sa spolu so mnou zo života. Mal som sa o koho oprieť, Ježišu. Ale keď si vyberiem Teba, všetkom sa zmení. Veď veľmi dobre viem, ako sa v spoločnosti zaobchádza s tvojimi služobníkmi. Keď príde kríza, neúspech, všetci sa ku mne obrátia skôr chrbtom a kto mi podá ruku, s kým budem môcť počítať? Možno tiež budú musieť niekoho prinútiť, ako prinútili Šimona, aby ti pomohol niesť kríž. Čo je to za život, Ježišu, skončiť ako ty – všetkými opustený a ukrižovaný na kríži. Veď to nemá zmysel! Hovoríš, že práve vtedy pritiahnem všetkých cez seba k Tebe? Nie nie, na to treba poriadnu dávku odvahy – riskovať všetko, aby som všetkých získal a ja takú odvahu zatiaľ nemám...

6. zastavenie: Veronika podáva Ježišovi ručník

Šiel by som za tebou Pane, ale čo ak to v polovici cesty vzdám? Veď toľkí sa vrátili z tejto cesty späť do svojho pôvodného života, nevydržali, vzdali sa dokonca i po vysviacke, či po sľuboch. Vari som práve ja ten, ktorý vydrží všetky úskalia cesty za Tebou? Veď hovoríš, že treba ísť úzkou a trnistou cestou. Áno, mnohí tvoji služobníci po takejto ceste nekráčajú. Vybrali si radšej tú širokú cestu. A keby som mal byť v budúcnosti zlým kňazom alebo zlým rehoľníkom a zviešť na nesprávnu cestu celé rehoľné spoločenstvo, zosmiešniť tak seba, svojich najbližších ba celú

Šiel by som za tebou, Pane, ale...

Napísal Balek Robert
Piatok, 19 Február 2010 13:36

Cirkev – to je lepšie vzdať sa hneď na začiatku. Či nemám pravdu? Nie nemám odvahu kráčať úzkou trnistou cestou plnou nástrah, príliš sa spolieham na seba a svoje vlastné sily, môj Pane a nie úplne na Teba.

7. zastavenie: Ježiš druhý raz padá pod krížom

Šiel by som za tebou Pane, ale hľadám viac seba ako Teba. Chcem viac mať, než viac byť. Ty, Bože, vôbec nie si v mojom živote ani prvý, ani najdôležitejší, ani jediný. Nedokážem ti dať celé srdce, celú dušu i všetku svoju silu, i keď som ti to takto hovoril pred 1. sv. prijímaním a dokonca i pred birmovkou. Toľko rôznych bôžikov ma vedie ku každodenným pádom. Nie je možné, aby Tebe, Bohu, záležalo práve na mne – slabochovi. A predsa hovoríš: „Moja sila sa dokonale prejaví v tvojej slabosti, stačí ti moja milosť.“ Ach, uveriť tomu, a mám po starostiach, Ježišu... Naozaj mám zostať slabým, a ty sa o všetko ostatné postaráš? Hovoríš, že zo mňa napriek mojej nedokonalosti cez úskalia môjho života nakoniec vykresáš nádherného človeka úplne oddaného Tebe? Ach, tak veľmi by som tomu chcel uveriť, Ježišu...

8. zastavenie: Ježiš napomína plačúce ženy

Šiel by som za tebou Pane, ale sa nedokážem zaobísť bez ženy (muža) – veď je to také prirodzené. Veď práve to, čo odo mňa žiadaš, je nenormálne - vzdať sa ľudskej lásky, fyzickej blízkosti s milovaným človekom, rodenia a výchovy detí, ktoré si môžeš ako otec či matka slobodne privinúť k sebe a cítiť od nich lásku? Moje srdce je tak rozpálené, nepokojné, túžiace... Možno sa ešte vrátim k tvojmu návrhu, keď zostarnem, alebo keď po rokoch skúšania a hľadania nenájdem spoločníka pre budovanie manželstva – ale ísť za Tebou dnes, už teraz? Nie, Ježišu, príliš veľa žiadaš. Hovoríš, že mi vynahradíš všetko svojou čistou dokonalou Božskou láskou, ktorá ďaleko prevýši lásku akéhokoľvek človeka? Nie, radšej zostanem pri tej nedokonale ľudskej láske, Pane... Som realista, prepáč...

9. zastavenie: Ježiš tretí raz padá pod krížom

Šiel by som za tebou Pane, ale pravdu povediac, už nie som celkom slobodný. Toľko vecí „musím“. Viem fajčiť, poznám chuť alkoholu a dokonca i drog, priťahuje ma erotický život a pri obrazovke televízora či počítača dokážem prebdiť celé hodiny. To všetko by som mal preškrtnúť, oslobodiť sa spod tejto nadvlády a nad všetkým by som mal zavládnuť ja? Veď „ja

Šiel by som za tebou, Pane, ale...

Napísal Balek Robert

Piatok, 19 Február 2010 13:36

mám svoj hriech a on má mňa“! Príliš silný vietor púšťaš do mojich plachiet, Pane, už som si zvykol na „pár svojich nedostatkov“. Ved' pre čo iné by som potom žil? Nie, iný život si predstaviť neviem, Ježišu, bez toho všetkého by to bola určite nuda...

10. zastavenie: Ježiša vyzliekajú zo šiat

Šiel by som za tebou Pane, ale či vydržím v čistote, v celibáte? Ved' hriech nečistoty a žiadostivosti ma pokúša z každého obalu, výstavy, filmu a dokonca i z piesní. A okrem toho sa rozpráva o toľkých škandáloch spojených zasvätenými osobami. Ja si asi tiež nedám rady, Ježišu. Predsa vieš z čoho sa musím stále spovedať, vieš, čo je vo mne. Nie, keby som to všetko v sebe necítil, určite by som sa rozhodol pre teba, ale to všetko vo mne je a nejde to von. Nech tam za tebou idú tí čistučky, nevinní, ktorí nikdy nič neskúsili, nikdy sa nezašpinili. Ja už musím zostať v tej špine... Ja sa medzi tvojich svätých jednoducho so svojou výbavou nehodím, prepáč... Že existoval nejaký Augustín a stal sa napriek svojej nemravnosti svätým? To bolo kedysi a dnes je dnes, Ježišu, dnes by to už určite nezvládol...

11. zastavenie: Ježiša pribíjajú na kríž

Šiel by som za tebou Pane, ale teraz už viem, že viera je súkromnou vecou každého človeka, preto musí byť zamknutá kdesi v kostole, poprípade v tichu domova. Dnes musí byť každý tolerantný voči každému. Nič sa nesmie nanucovať, pretože je to obmedzovanie slobody. A Ty očakávaš, aby som tvoje evanjelium hlásal všade, napomínal iných vhod či nevhod, poukazoval na bludy, zblúdených opäť vracal k Tebe... A to sa jednoducho nedá v tomto svete, ktorý hovorí o tolerancii, pluralizme, náboženskej slobode a vôbec si nevšíma Teba a tvoje večné pravdy. Náboženstvo je podľa nich ópium ľudstva, zovšadiaľ ťa, Bože, vyhadzujú, tvoje meno radšej z opatrnosti nevyslovujú a nahradzujú ho všadeprítomnou energiou, vyššou silou... A ja mám v tomto všetkom hovoriť o tom, že si skutočný, že osobne túžiš po každom z nich a že každého z nich miluješ osobitnou láskou? Nikto mi už dnes neuverí, Ježišu, prepáč, ale v tomto svete si už skončil...

12. zastavenie: Ježiš na kríži zomiera

Šiel by som za tebou Pane, ale nechcem zomrieť ako mučeník. Ved' niet mesiaca, aby nebol vo svete zabitý nejaký kňaz, či misionár, rehoľník alebo rehoľnica. A ja milujem život – a ved' aj Ty,

Šiel by som za tebou, Pane, ale...

Napísal Balek Robert

Piatok, 19 Február 2010 13:36

Pane, si „milovníkom života“, teda nechceš preliatie nevinnej krvi. Ja sa dokonca bojím i zamračení na tvárach blízkych, keď sa s nevôľou pozerajú na moju väčšiu angažovanosť v náboženských veciach. Bojím sa uštipačných výsmechov, keď sa modlím pred jedlom, alebo sa žehnám pred cestou... Trpieť za to, že som kresťan? Čo som komu urobil? A predsa mi hovoríš: „Ak si budeš chcieť život zachrániť, stratíš ho. Ale ak ho stratíš pre mňa a pre evanjelium, zachrániš si ho pre večný život so mnou...“ Vieš, Ježišu, asi mi stačí tento krátky život tu na zemi... A tam v tom nebi, prepáč, ale ktohovie, ako to bude... Nie, radšej si zachránim tento život, ktorý mám v rukách...

13. zastavenie: Ježiša skladajú z kríža

Šiel by som za tebou Pane, ale niet vo mne potrebnej vytrvalosti. Predsa len zaviazat' sa na celý život, to je veľká zodpovednosť. Keď sa ľudia boja spájať sa s druhým človekom na celý život v manželstve, o čo to budem mať ťažšie ja? Nie nie, žiť stále pre druhých, stále im posluhovať. Ja viem, ty si prišiel slúžiť. Ale ja? Som predsa dieťaťom svojej doby - v školách ani v rodinách či v televízii nás už dávno neučia vytrvalosti, zodpovednosti, vernosti a stálosti, ale práve naopak - čo najväčší krajec si urezať pre seba, využiť druhého čo najviac pre svoje chůtky a vrtochy a keď už nespĺňa moje požiadavky a očakávania, jednoducho ho pustiť k vode a nájsť si ďalšieho, nebudem sa predsa viazať na niekoho, s kým sa unudím k smrti, alebo už k nemu nič necítim, jednoducho čo najdlhšie vydržať na zásadách stopercentného egoizmu. A ja sa mám teraz viazať na celý život k nejakému nudnému životu, dokonca s ľuďmi, ktorých ani nepoznám a nemôžem si ich vybrať ja sám? To je na mňa prisilná káva, Ježišu. Čo hovoríš? Že tak nikdy nezažijem skutočnú lásku, ale len čistý egoizmus, ktorý ma nakoniec zničí? Prepáč, ale čo kňazi a rehoľníci vedia o skutočnej láske?

14. zastavenie: Ježiša ukladajú do hrobu

Šiel by som za tebou Pane, ale čo z toho nakoniec budem mať? Čo po mne zostane, keď naisto kvôli Tebe stratím život – naozaj ho aj získam? Nezabudnú na moje zasvätenie, na moje skutky a dokonca i na môj hrob? Spomenie si na mňa vôbec niekto v modlitbe, keď už budem na druhom svete? Vieš, chcel by som sa stať slávnym, nezabudnuteľným, a k tomu teraz potrebujem iba rýchlo zbohatnúť, nahráť bombastické CD s hudbou, ktorá sa páči všetkým, stať sa obľúbeným hercom alebo moderátorom... A to akosi nejde dokopy s твоjím typom slávy, kariéry – stále hovoríš o nejakom horčičnom zrnku, ktoré musí padnúť do zeme a odumrieť, aby prinieslo úrodu, a ešte o nejakých deťoch, že ak nebudeme ako oni, nikdy nevojdem do nebeského kráľovstva... Ja som ale už vyrástol, Ježišu. Chcem dosiahnuť niečo veľké. Že nič mi to neosoží, ak aj celý svet získam, ale duši uškodím? A že aj keby som bol slávny a lásky by som nemal, ničím by som nebol? No neviem, Ježišu, nepreháňaš to už trochu? Ved' vidím, akí

Šiel by som za tebou, Pane, ale...

Napísal Balek Robert

Piatok, 19 Február 2010 13:36

sú všetci tí slávni šťastní, denne sa na mňa usmievajú z časopisov a televízie... Nie, ja verím im...

Záver

Ježišu, napriek všetkým slávnym a mocným tejto zeme stojíš cez veky ako jediný najslávnejší, ako jediný najmocnejší, ako jediný, ktorý prešiel zo smrti do života – zmŕtvychvstalý prameň skutočného šťastia a voláš nás prejsť spolu s Tebou presne takú cestu života, akou si prešiel ty sám – veď žiak nie je väčší ako jeho učiteľ a to, čo robili tebe, budú robiť aj nám, ale ty si premohol svet. Všetko, čo sa zdá pre mnohých fiaskom, prehrou, premárneným životom, si ty, môj Bože, premenil na obrovské víťazstvo dobra a lásky nad zlom a nenávisťou. A hovoríš, že inej cesty niet. Ak chcem spolu s Tebou zvíťaziť vo svojom živote nad tmou zla, hriechu a nenávisť, musím aj ja kráčať krížovou cestou a nakoniec všetkému skôr či neskôr zomrieť, aby som spolu s Tebou povstal k novému životu vo večnom šťastí a láske. Daj mi k tomu, prosím, dosť sily, odvahy a dôvery, aby som, keď ma zavoláš na túto cestu, bojzливо neutekol a nenechal sa premôcť argumentami sveta, ale naplno sa rozbehol po úzkej a trnistej ceste za Tebou.

Pomodlime sa nakoniec za všetkých, ktorých si Pán povoláva, ale aj za tých, ktorí mali odvahu odpovedať na Jeho volanie svojím „áno“ a zostávajú stále verní tomuto svojmu prvotnému „áno“ napriek ťažkostiam, zlyháním a pádom, ktoré patria ku krížovej ceste, na konci ktorej je vždy zmŕtvychvstanie.

Otče náš, Zdravas, Sláva Otcu...